

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV 97/5/EF

av 27. januar 1997

om pengeoverføringer på tvers av landegrensene(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR-

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap, særlig artikkel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

under henvisning til uttalelse fra Det europeiske monetære institutt,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 B⁽³⁾, på grunnlag av Forlikskomiteens felles forslag av 22. november 1996, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Antallet betalingstransaksjoner på tvers av landegrensene vokser stadig etter hvert som etableringen av det indre marked og utviklingen mot en fullstendig økonomisk og monetær union fører til økt handel og større bevegelse for personer innenfor Fællesskapet. Både i volum og verdi står pengeoverføringer for en betydelig del av betalingsstransaksjonene på tvers av landegrensene.
- 2) Det er av avgjørende betydning for privatpersoner og bedrifter, særlig små og mellomstore bedrifter, at de kan effektivisere pengeoverføringer på en hurtig, pålitelig og rimelig måte fra en del av Fællesskapet til en annen. I samsvar med kommisjons-kunngjøringen om anvendelse av Det europeiske fællesskaps konkurranseregler på pengeoverføringer på tvers av landegrensene⁽⁴⁾ skulle økt konkurranse i markedet for pengeoverføringer på tvers av landegrensene føre til bedre service og lavere priser.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 43 av 14.2.1997, s. 25, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 1/98 av 30. januar 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester) og vedlegg XIX (Forbrukervern), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

⁽¹⁾ EFT nr. C 360 av 17.12.1994, s. 13 og EFT nr. C 199 av 3.8.1995, s. 16.

⁽²⁾ EFT nr. C 236 av 11.9.1995, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentsuttalelse av 19. mai 1995 (EFT nr. C 151 av 19.6.1995, s. 370), Rådets felles holdning av 4. desember 1995 (EFT nr. C 353 av 30.12.1995, s. 52) og europaparlamentsbeslutning av 13. mars 1996 (EFT nr. C 96 av 1.4.1996, s. 74), rådsbeslutning av 19. desember 1996 og europaparlamentsbeslutning av 16. januar 1997.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 251 av 27.9.1995, s. 3.

3) Formålet med dette direktiv er å videreføre de framskritt som er gjort i forbindelse med opprettelsen av det indre marked, særlig med hensyn til liberalisering av kapitalbevegelser, med sikte på gjennomføringen av Den økonomiske og monetære union. Direktivets bestemmelser må få anvendelse på pengeoverføringer i medlemsstatenes valutaer og i ECU.

4) Europaparlamentet anmodet i sin resolusjon av 12. februar 1993⁽⁵⁾ om et rådsdirektiv der det fastsettes regler for innsyn og effektivitet ved effektivering av betalingstransaksjoner på tvers av landegrensene.

5) De spørsmål som omfattes av dette direktiv, må behandles atskilt fra de systemrelaterte spørsmålene som fremdeles er under overveielse i Kommissjonen. Det kan bli nødvendig å framsette ytterligere et forslag for å dekke de systemrelaterte spørsmålene, særlig problemet med endelig avregning (settlement finality).

6) Hensikten med dette direktiv er å forbedre pengeoverførings-tjenestene på tvers av landegrensene og derved bistå Det europeiske monetære institutt (EMI) i oppgaven med å effektivisere betalingstransaksjoner på tvers av landegrensene som et ledd i forberedelsen av tredje fase i Den økonomiske og monetære union.

7) I tråd med siktemålene i annen betraktning bør dette direktiv få anvendelse på alle overføringer av beløp under 50 000 ECU.

8) I samsvar med traktatens artikkel 3 B tredje ledd og for å sikre innsyn fastlegges det i dette direktiv de minstekrav som er nødvendige for å sikre tilstrekkelig kundeinformasjon både før og etter at en pengeoverføring på tvers av landegrensene er effektivisert. Til disse kravene hører opplysning om klage- og overklagingsordninger som står til rådighet for kundene, samt om bestemmelsene om adgangen til å gjøre bruk av disse ordningene. I dette direktiv er det fastlagt minstekrav til effektivisering, særlig med hensyn

⁽⁵⁾ EFT nr. C 72 av 15.3.1993, s. 158.

til kvalitet, som må overholdes av institusjoner som tilbyr pengeoverføringstjenester på tvers av landegrensene, herunder forpliktelsen til å effektivere en pengeoverføring på tvers av landegrensene i samsvar med kundens instruks. Dette direktiv er i samsvar med prinsippene i kommisjonsrekommendasjon 90/109/EØF av 14. februar 1990 om innsyn i bankvilkår for gjennomføring av finanstransaksjoner på tvers av landegrensene⁽¹⁾. Dette direktiv berører ikke rådsdirektiv 91/308/EØF av 10. juni 1991 om tiltak for å hindre at det finansielle system brukes til hvitvasking av penger⁽²⁾.

- 9) Dette direktiv bør bidra til å avkorte den maksimale tiden det å tar å effektivere en pengeoverføring på tvers av landegrensene, og oppmuntre institusjoner som allerede bruker svært kort tid, til å fortsette sin praksis.
- 10) Kommisjonen bør i den rapporten den skal framlegge for Europaparlamentet og Rådet innen to år etter at dette direktiv er gjennomført, særlig redegjøre for spørsmålet om hvilken tidsramme som skal gjelde dersom det ikke er avtalt noen tidsramme mellom oppdragsgiver og dennes institusjon, idet det tas hensyn både til den tekniske utviklingen og til situasjonen i hver av medlemsstatene.
- 11) Institusjonene bør ha tilbakebetalingsplikt dersom pengeoverføringen ikke gjennomføres. Tilbakebetalingsplikten påfører institusjonene et ansvar som, dersom det ikke var begrenset, kunne få konsekvenser for deres evne til å oppfylle solvenskravet. Tilbakebetalingsplikten bør derfor gjelde for beløp på inntil 12 500 ECU.
- 12) Artikkel 8 berører ikke generelle, internrettslige bestemmelser om at en institusjon er ansvarlig overfor oppdragsgiver dersom en pengeoverføring på tvers av landegrensene ikke er blitt gjennomført på grunn av en feil fra institusjonens side.
- 13) Blant de forhold som institusjoner som medvirker ved effektiveringen av en pengeoverføring på tvers av landegrensene, kan bli utsatt for, bl.a. forhold forbundet med insolvens, er det nødvendig å skille ut forhold som skyldes force majeure. For dette formål bør definisjonen av force majeure i artikkel 4 nr. 6 i direktiv 90/314/EØF av 13. juni 1990 om pakkeriser, herunder pakkeferier og pakketurer⁽³⁾, legges til grunn.
- 14) Det bør finnes hensiktsmessige og effektive klage- og overklagingsordninger for å blegge eventuelle tvister mellom kunder og institusjoner, idet det så vidt mulig bør gjøres bruk av eksisterende ordninger-

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

⁽¹⁾ EFT nr. L 67 av 15.3.1990, s. 39.
⁽²⁾ EFT nr. L 166 av 28.6.1991, s. 77.
⁽³⁾ EFT nr. L 158 av 23.6.1990, s. 59.

AVSNITT I

VIRKEOMRÅDE OG DEFINISJONER

Artikkel 1

Virkeområde

Bestemmelsene i dette direktiv får anvendelse på pengeoverføringer på tvers av landegrensene i medlemsstatenes valutaer og i ECU på inntil motverdien av 50 000 ECU effektivert av kredittinstitusjoner og andre institusjoner etter ordre fra andre personer enn dem som er omhandlet i artikkel 2 bokstav a), b) og c).

Artikkel 2

Definisjoner

I dette direktiv menes med

- a) «kredittinstitusjon», en institusjon som definert i artikkel 1 i rådsdirektiv 77/780/EØF⁽⁴⁾ samt en filial, som definert i artikkel 1 tredje strekpunkt i nevnte direktiv og beliggende i Fællesskapet, av kredittinstitusjoner som har hovedkontor utenfor Fællesskapet, og som utfører pengeoverføringer på tvers av landegrensene som et ledd i sin forretningsvirksomhet,
- b) «annen institusjon», enhver fysisk eller juridisk person, bortsett fra en kredittinstitusjon, som utfører pengeoverføringer på tvers av landegrensene som et ledd i sin forretningsvirksomhet,
- c) «finansinstitusjon», en institusjon som definert i artikkel 4 nr. 1 i rådsforordning (EF) nr. 3604/93 av 13. desember 1993 om fastsettelse av definisjonene med henblikk på gjennomføringen av forbudet mot begunstiget tilgang nevnt i traktatens artikkel 104 A⁽⁵⁾,
- d) «institusjon», en kredittinstitusjon eller en annen institusjon; for formålene i artikkel 6, 7 og 8 betraktes filialer av samme kredittinstitusjon i forskjellige medlemsstater som særskilte institusjoner når de medvirker ved effektiveringen av en pengeoverføring på tvers av landegrensene,
- e) «formidlende institusjon», en annen institusjon enn oppdragsgivers eller mottakers institusjon som medvirker ved effektiveringen av en pengeoverføring på tvers av landegrensene,
- f) «pengeoverføring på tvers av landegrensene», en transaksjon effektivert på initiativ av en oppdragsgiver via en institusjon eller dennes filial i en medlemsstat for å stille et pengebeløp til disposisjon for en mottaker i en institusjon eller dennes filial i en annen medlemsstat; oppdragsgiver og mottaker kan være samme person,

⁽⁴⁾ EFT nr. L 322 av 17.12.1977, s. 30. Direktivet sist endret ved direktiv 95/26/EF (EFT nr. L 168 av 18.7.1995, s. 7).

⁽⁵⁾ EFT nr. L 332 av 31.12.1993, s. 4.

- g) «ordre om pengeoverføring på tvers av landegrensene», enhver form for ubetinget instruks om å effektivere en pengeoverføring på tvers av landegrensene som en oppdragsgiver gir direkte til en institusjon,
- h) «oppdragsgiver», en fysisk eller juridisk person som gir ordre om effektivere av en pengeoverføring på tvers av landegrensene til fordel for en mottaker,
- i) «mottaker», den endelige mottakeren av en pengeoverføring på tvers av landegrensene som får det overførte beløp stilt til rådighet på en konto som vedkommende kan disponere,
- j) «kunde», oppdragsgiver eller mottaker, avhengig av situasjonen,
- k) «referanserentesats», en rentesats som anvendes ved beregning av kompensasjon, og som fastsettes i samsvar med regler fastlagt av den medlemsstat der institusjonen som må betale kompensasjon til kunden, har sin beliggenhet,
- l) «dato for aksept», den dato da en institusjons samtlige krav om tilstrekkelig økonomisk dekning og om nødvendige opplysninger for å effektivere en ordre om pengeoverføring på tvers av landegrensene er oppfylt.

AVSNITT II

INNSYN I VILKÅRENE FOR PENGEOVERFØRINGER PÅ TVERS AV LANDEGRENSENE

Artikkel 3

Forhåndsopplysninger om vilkårene for pengeoverføringer på tvers av landegrensene

Institusjonene skal stille skriftlige opplysninger om vilkårene for pengeoverføringer på tvers av landegrensene til rådighet for sine faktiske og potensielle kunder i en lettfattelig form, eventuelt også på elektronisk vis. Opplysningene skal minst omfatte følgende:

- angivelse av hvor lang tid det vil ta, når institusjonen effektiviserer en ordre om pengeoverføring på tvers av landegrensene den har mottatt, før beløpet godskrives kontoen til mottakers institusjon. Starttidspunktet for beregningen av tidsrammen skal være klart angitt,
- angivelse av hvor lang tid det vil ta, ved mottaking av en pengeoverføring på tvers av landegrensene, før beløpet som godskrives institusjonens konto, godskrives mottakers konto,
- nærmere bestemmelser om beregningen av provisjoner og gebyrer kunden skal betale til institusjonen, eventuelt med angivelse av satser,

- valuteringsdatoen som institusjonen i gitt fall anvender,
- angivelse av klage- og overklagingsordninger som står til rådighet for kundene, og av bestemmelsene om adgangen til å gjøre bruk av disse ordningene,
- angivelse av referansevekslingskursene som anvendes.

Artikkel 4

Opplysninger etter en pengeoverføring på tvers av landegrensene

Institusjonene skal etter effektivere eller ved mottaking av en pengeoverføring på tvers av landegrensene gi kundene sine skriftlige opplysninger i en lettfattelig form, eventuelt også på elektronisk vis, med mindre kundene uttrykkelig avstår fra dette. Opplysningene skal minst omfatte følgende:

- en referanse som gjør det mulig for kunden å identifisere pengeoverføringen på tvers av landegrensene,
- overføringsbeløpets opprinnelige størrelse,
- summen av alle provisjoner og gebyrer kunden skal betale,
- valuteringsdatoen som institusjonen i gitt fall anvender.

Dersom oppdragsgiver har angitt at omkostningene forbundet med pengeoverføringen på tvers av landegrensene helt eller delvis skal bæres av mottaker, skal mottakers institusjon underrette mottakeren om dette.

I tilfelle av valutaomregning skal institusjonen som har foretatt omregningen, opplyse sin kunde om vekslingskursen som er anvendt.

AVSNITT III

MINSTEKRAV TIL INSTITUSJONENE I FORBINDELSE MED PENGEOVERFØRINGER PÅ TVERS AV LANDEGRENSENE

Artikkel 5

Institusjonens særlige forpliktelser

Med mindre en institusjon ikke ønsker å opprette forretningsforbindelse med kunden, skal institusjonen etter anmodning fra en kunde i forbindelse med en pengeoverføring på tvers av landegrensene med oppgitte spesifikasjoner forplikte seg med hensyn til tidsrammen for pengeoverføringen samt provisjoner og gebyrer i den forbindelse, med unntak av dem som avhenger av vekslingskursen som anvendes.

Artikkel 6

Forpliktelser med hensyn til tidsrammen

1. Oppdragsgivers institusjon skal effektivere pengeoverføringen på tvers av landegrensene innen den tidsrammen som er avtalt med oppdragsgiver.

Dersom den avtalte tidsrammen ikke overholdes, eller dersom beløpet - når det ikke er avtalt noen tidsramme - ikke er godskrevet kontoen til mottakers institusjon ved slutten av den femte bankdagen etter datoen for aksept av ordren om pengeoverføring på tvers av landegrensene, skal oppdragsgivers institusjon yte oppdragsgiver kompensasjon.

Kompensasjonen skal bestå i betaling av rente beregnet av overføringsbeløpet etter referanserentesatsen for tidsrommet mellom

- utløpet av den avtalte tidsrammen eller, når det ikke er avtalt noen tidsramme, slutten av den femte bankdagen etter datoen for aksept av ordren om pengeoverføring på tvers av landegrensene,

og

- den dato da beløpet godskrives kontoen til mottakers institusjon.

På samme måte skal en formidlende institusjon yte kompensasjon til oppdragsgivers institusjon dersom den formidlende institusjonen er årsak til at en pengeoverføring på tvers av landegrensene ikke er effektivert innen den avtalte tidsrammen eller, når det ikke er avtalt noen tidsramme, innen slutten av den femte bankdagen etter datoen for aksept av pengeoverføringen på tvers av landegrensene.

2. Mottakers institusjon skal stille det overførte beløpet til disposisjon for mottaker innen den tidsrammen som er avtalt med vedkommende.

Dersom den avtalte tidsrammen ikke overholdes, eller dersom beløpet - når det ikke er avtalt noen tidsramme - ikke er godskrevet mottakers konto ved slutten av den bankdagen som følger etter den dagen da beløpet ble godskrevet kontoen til mottakers institusjon, skal mottakers institusjon yte mottaker kompensasjon.

Kompensasjonen skal bestå i betaling av rente beregnet av overføringsbeløpet etter referanserentesatsen for tidsrommet mellom

- utløpet av den avtalte tidsrammen eller, når det ikke er avtalt noen tidsramme, slutten av den bankdagen som følger etter den dagen da beløpet ble godskrevet kontoen til mottakers institusjon,

og

- den dato da beløpet godskrives mottakers konto.

3. Det ytes ingen kompensasjon etter nr. 1 og 2 dersom oppdragsgivers respektive mottakers institusjon kan dokumentere at forsinkelsen skyldes oppdragsgiver respektive mottaker.

4. Nr. 1, 2 og 3 berører ikke på noen måte de øvrige rettighetene til kunder og institusjoner som har medvirket ved effektiveringen av ordren om pengeoverføring på tvers av landegrensene.

Artikkel 7

Forpliktelse til å effektivere overføringen på tvers av landegrensene i samsvar med instruksene

1. Etter datoen for aksept av en ordre om pengeoverføring på tvers av landegrensene er oppdragsgivers institusjon, eventuelle formidlende institusjoner og mottakers institusjon forpliktet til å effektivere pengeoverføringen på tvers av landegrensene med hele beløpet, med mindre oppdragsgiver har presisert at omkostningene i forbindelse med pengeoverføringen på tvers av landegrensene helt eller delvis skal bæres av mottaker.

Første ledd berører ikke muligheten for mottakers kredittinstitusjon til å avkreve mottaker gebyr for forvaltningen av dennes konto i samsvar med gjeldende regler og sedvane. Institusjonen kan likevel ikke angi et slikt gebyr som grunn til ikke å oppfylle forpliktelsene fastsatt i nevnte ledd.

2. Uten at dette berører eventuelle andre krav som reises, er oppdragsgivers institusjon, dersom den selv eller en formidlende institusjon har gjort et fradrag i overføringsbeløpet i strid med nr. 1, forpliktet til, dersom oppdragsgiver krever det, å overføre det fratrukne beløpet til mottaker uten fradrag av noen art og for egen regning, med mindre oppdragsgiver krever at beløpet skal godskrives ham/henne.

En formidlende institusjon som gjør et fradrag i strid med nr. 1, er forpliktet til uten fradrag av noen art og for egen regning å overføre det fratrukne beløpet til oppdragsgivers institusjon eller, dersom oppdragsgivers institusjon krever det, til mottaker av pengeoverføringen på tvers av landegrensene.

3. Dersom mislighold av forpliktelsen til å effektivere ordren om pengeoverføring på tvers av landegrensene i samsvar med oppdragsgivers instruks skyldes mottakers institusjon, er denne institusjonen forpliktet til for egen regning å godskrive mottaker ethvert beløp som er trukket fra ved en feil, uten at dette berører eventuelle andre krav som vil kunne reises.

Artikkel 8

Institusjonenes tilbakebetalingsplikt ved ikke-gjennomførte pengeoverføringer

1. Dersom oppdragsgivers institusjon har akseptert en ordre om pengeoverføring på tvers av landegrensene og det overførte beløpet ikke godskrives kontoen til mottakers institusjon, er oppdragsgivers institusjon, uten at dette berører eventuelle andre krav som vil kunne reises, forpliktet til å godskrive oppdragsgiver overføringsbeløpet, men likevel høyst 12 500 ECU, med tillegg av

- rente beregnet av overføringsbeløpet etter referanse-rentesatsen for tidsrommet mellom datoen for ordren om pengeoverføring på tvers av landegrensene og godskrivings-datoen

og

- de gebyrer som oppdragsgiver har betalt i forbindelse med pengeoverføringen på tvers av landegrensene.

Disse beløpene skal stilles til disposisjon for oppdragsgiver innen 14 bankdager etter den dato da oppdragsgiver framsatte sitt krav, med mindre det overførte beløpet i mellomtiden er blitt godskrevet kontoen til mottakers institusjon.

Dette kravet kan ikke framsettes før utløpet av den tidsrammen som er avtalt mellom oppdragsgivers institusjon og oppdragsgiver for effektueringen av overføringen på tvers av landegrensene eller, dersom det ikke er avtalt noen tidsramme, før utløpet av den tidsrammen som er fastsatt i artikkel 6 nr. 1 annet ledd.

Likeledes er en formidlende institusjon som har akseptert ordren om pengeoverføring på tvers av landegrensene, forpliktet til for egen regning å tilbakebetale overføringsbeløpet med tillegg av gebyrer og renter til den institusjonen som ga den instruks om å *effektuer* overføringen. Dersom pengeoverføringen på tvers av landegrensene ikke er blitt gjennomført på grunn av en feil eller utelatelse i instruks fra sistnevnte institusjon, skal den formidlende institusjonen så vidt mulig prøve å betale overføringsbeløpet tilbake.

2. Dersom en pengeoverføring på tvers av landegrensene ikke er blitt gjennomført fordi en formidlende institusjon valgt av mottakers institusjon ikke har effektuert ordren, er mottakers institusjon som unntak fra nr. 1 forpliktet til å stille det aktuelle beløpet til rådighet for mottaker, men høyst 12 500 ECU.

3. Dersom en pengeoverføring på tvers av landegrensene ikke er blitt gjennomført på grunn av en feil eller utelatelse i instruksene oppdragsgiver har gitt sin institusjon, eller fordi en formidlende institusjon som er uttrykkelig valgt av oppdragsgiver, ikke har

effektuert ordren, skal oppdragsgivers institusjon og de øvrige institusjonene som har medvirket ved transaksjonen, som unntak fra nr. 1 så vidt mulig prøve å betale overføringsbeløpet tilbake.

Når beløpet er betalt tilbake til oppdragsgivers institusjon, er denne institusjonen forpliktet til å godskrive oppdragsgiver beløpet. Institusjonene, herunder oppdragsgivers institusjon, er i dette tilfellet ikke forpliktet til å tilbakebetale gebyrer og påløpte renter og kan gjøre fradrag for de dokumenterte kostnadene som tilbakebetalingen har medført.

Artikkel 9

Force majeure

Uten at dette berører bestemmelsene i direktiv 91/308/EØF, er institusjoner som medvirker ved effektueringen av en pengeoverføring på tvers av landegrensene, fritatt for forpliktelsene som er fastsatt i bestemmelsene i dette direktiv, dersom de kan påberope seg *force majeure*, dvs. unormale og uforutsette forhold som den som gjør dem gjeldende, ikke har noen innflytelse på, og som vedkommende ikke har hatt mulighet til å avverge følgende av selv om vedkommende har utvist størst mulig aktpågivenhet, og som er relevante for bestemmelsene i dette direktiv.

Artikkel 10

Bileggelse av tvister

Medlemsstatene skal påse at det finnes hensiktsmessige og effektive klage- og overklagingsordninger for bileggelse av eventuelle tvister mellom en oppdragsgiver og dennes institusjon eller mellom en mottaker og dennes institusjon, idet det så vidt mulig skal gjøres bruk av eksisterende ordninger.

AVSNITT IV

SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 11

Gjennomføring

1. Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, innen 14. august 1999. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de lover og forskrifter som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 12**Rapport til Europaparlamentet og Rådet**

Senest to år etter datoen for gjennomføringen av dette direktiv skal Kommisjonen forelegge Europaparlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen av dette direktiv, eventuelt ledsaget av forslag til endring av direktivet.

Denne rapporten skal på bakgrunn av situasjonen i hver av medlemsstatene og den tekniske utviklingen som har funnet sted, særlig ta opp spørsmålet om tidsrammen omhandlet i artikkel 6 nr. 1.

Artikkel 13**Ikrafttredelse**

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunngjøres i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkel 14**Mottakere**

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 27. januar 1997.

For Europaparlamentet

J.M. GIL-ROBLE

President

For Rådet

G. ZALM

Formann

FELLESERKLÆRING
EUROPAPARLAMENTET, RÅDET OG KOMMISJONEN

Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen merker seg medlemsstatenes vilje til å tilstrebe å sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, innen 1. januar 1999.